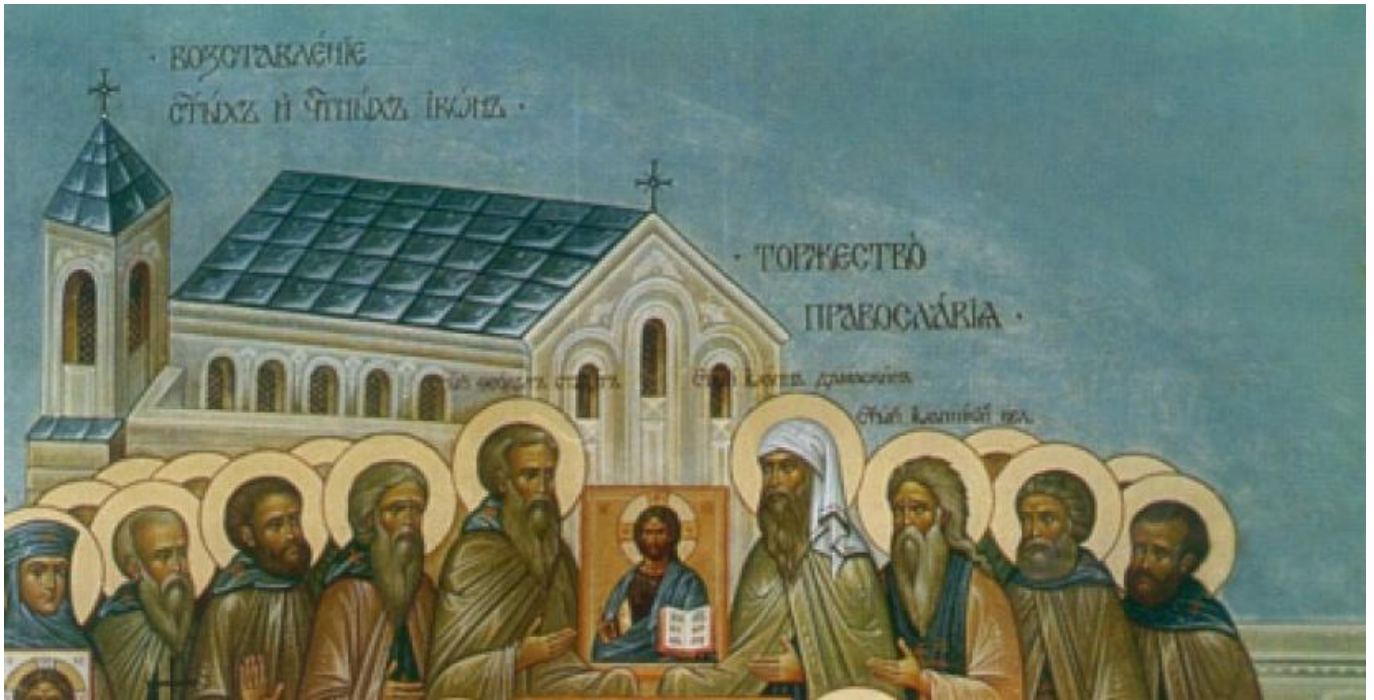

Η Ορθοδοξία είναι Αγιότητα

/ Γνώμες

«Τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας ἱεράς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Παναγνοῦ καὶ πάντων τῶν Ἀγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν» (Δοξαστικὸ τῶν Αποστίχων τοῦ Εσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ορθοδοξίας)

Γράφει ο π. Θεμιστοκλῆς Μουρτζανός

«Τις ιερές εικόνες του Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καὶ ὅλων τῶν Ἀγίων που εἶναι χαραγμένες στους τοίχους, σε πίνακες καὶ σε ἱερά αντικείμενα, ας προσκυνήσουμε τιμητικά, ἀποβάλλοντας κάθε ἀσεβὴ θρησκευτικὴ δοξασία τῶν κακοδόξων»

Ορθοδοξία σημαίνει Αγιότητα. Ορθοδοξία δεν εἶναι θρησκευτικὲς ιδέες, παραδόσεις, φολκλόρ, κατάλοιπα τοῦ χτες. Οἱ ἅγιοι ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας. Ζοῦνε σε κάθε ἐποχή. Ζοῦνε στους καιροὺς μας χωρὶς θόρυβο. Μπορεῖ ὁ κόσμος νὰ φαίνεται ὅτι προχωρᾷ χωρὶς αὐτοὺς, χωρὶς τὴν πίστη, χωρὶς τὴν Ορθοδοξία τὴν ὁποία θεωρεῖ ὡς μία θρησκεία ἀνάμεσα στις πολλές, ὡστόσο ἐκεῖνοι ἀποτελοῦν τὴν μικρὰ ζύμη που ὅλο το φύραμα ζυμοῖ. Οἱ προσευχὲς τοὺς συγκρατοῦν τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν διάλυση. Ἡ παρουσία τοὺς δείχνει ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι που ἀντιστέκονται στο κακό, χωρὶς νὰ περιμένουν ἀναγνώριση ἀπὸ τοὺς πολλοὺς. Ὅτι παρότι περιφρονούνται, διώκονται, υποτιμῶνται, καταθέτουν μαρτυρία ζωῆς καὶ

πορεύονται προς την ανάσταση διά της αγάπης σε καιρούς που όλα είναι χρήμα, ηδονή, γνώση που φουσκώνει, παρόν.

Την Κυριακή της Ορθοδοξίας οι ιερές εικόνες είναι το σύμβολο της Ορθοδοξίας. Θυμόμαστε ότι έχουμε Πατέρα στον ουρανό, έχουμε Θεάνθρωπο Λυτρωτή, έχουμε μάνα την Παναγία, έχουμε φίλους τους Αγίους. Έχουμε Πνεύμα Άγιο που πνέει στις καρδιές όλων όσων αγάπησαν τον Θεό, τον συνάνθρωπο και τον κόσμο, και τους φέρνει όλους στην Εκκλησία, χώρο και τρόπο που δεν σκουριάζει ποτέ. Μπορεί να μένουμε σε τύπους και να νομίζουμε ότι Ορθοδοξία σημαίνει ηθική φιλοσοφία ή μεταφυσική προσδοκία, ενώ η Ορθοδοξία είναι πίστη στον Χριστό που γίνεται παρών, Τον κοινωνούμε, Τον αναζητούμε, Τον αφήνουμε να μας αγιάσει. Και μέσα από την σχέση μαζί Του στο μυστήριο της Εκκλησίας, ζώντας την παράδοση ως γιορτή, ως συνεχή αναγέννηση της ύπαρξής μας, ως αντίσταση στην πλαδαρότητα, αντίσταση σ' αυτό το ΝΑΙ σε όλα που καθιστούν την ύπαρξή μας υποταγμένη στο παρόν και στην επιθυμία της σαρκός μας, σε μία ψευδαίσθηση ευτυχίας, μπορούμε να νοήσουμε γιατί η Εκκλησία επιμένει στις εικόνες και στην τιμή στο πρωτότυπο. Τις εικόνες που σήμερα φοβόμαστε να ασπαστούμε. Τα λείψανα των αγίων που η καθεστηκυία τάξη δεν θέλει να λιτανεύονται. Την απιστία που μας κάνει να νομίζουμε ότι δεν είναι ένας άγιος που έχει λάβει χάρη παρά Θεού στο πρωτότυπο της εικόνας, αλλά μία ανθρώπινη φιγούρα, χωρίς χάρη και Χριστό. Να αντισταθούμε σε έναν κόσμο που παραδίδεται κάθε στιγμή στον φόβο του θανάτου, στην επιθυμία για δόξα, στην άρνηση του πνευματικού κόπου, στα σχέδια για δόξα και σε μια φιλαρέσκεια που μας κάνει να χάνουμε το πρότυπο της αγιότητας.

Στις 21 Μαρτίου κάθε χρόνο η Εκκλησία μας γιορτάζει έναν σπουδαίο άγιο: τον αββά Σεραπίωνα τον Σινδονίτη. Δεν είχε κελλί, περιέτρεχε τον κόσμο χωρίς δισάκι και μηλωτή (παλτό), φορώντας ολοχρονίς έναν απλό λιτό χιτώνα. Έναν άνθρωπο που πουλήθηκε σκλάβος σε έναν θίασο ηθοποιών και τους έκανε χριστιανούς. Έφτασε στην Αθήνα και μιλούσε στην αγορά λέγοντας ως ρήτορας ότι είχε τρεις δανειστές, από τους οποίους οι δύο τον άφησαν, αλλά ο τρίτος τον κυνηγούσε. Την φιλαργυρία, την πορνεία και την γαστριμαργία. Του έδωσαν έναν οβολό και αγόρασε έναν άρτο, με τον οποίο έζησε για μέρες. Επισκέφθηκε και την Σπάρτη, όπου πουλήθηκε ως δούλος σε έναν άρχοντα αιρετικό, τον οποίο έκανε να αφήσει την κακοδοξία. Και κάθε φορά που ένιωθε ότι οι άνθρωποι τον τιμούσαν, έφευγε. Έφτασε στην Ρώμη, όπου του είπαν ότι ζούσε μια μοναχή που παρέμενε έγκλειστη επί πολλά χρόνια. Και ο Σεραπίων πήγε και την δοκίμασε: της ζήτησε να αποδείξει ότι ήταν νεκρή για τον κόσμο, όπως θεωρούσε η ίδια, να διασχίσει την πόλη γυμνή χωρίς να νιώσει ντροπή. Κι όταν αυτή αρνήθηκε, ο Σεραπίων της είπε: Να μη λες λοιπόν ότι είσαι νεκρή για τους ανθρώπους, όταν φοβάσαι τη γνώμη

τους, να μην υπερηφανεύεσαι, έχεις δρόμο ακόμη»! («Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας» εκδόσεις ΙΝΔΙΚΤΟΣ, τόμος έβδομος)

Αυτή είναι η Ορθοδοξία των αγίων! Αρνούμαστε κάθε κακοδοξία που μας κάνει να συμβιβάζομαστε με το ψεύτικο και πρόσκαιρο! Προχωρούμε με κριτήριο την γνώμη του Θεού για μας! Με αγάπη, ταπείνωση και πίστη στην ανάσταση, χωρίς να μένουμε σε ό,τι έχουμε, αλλά παλεύοντας να δοθούμε στον Χριστό μας! Και κάνοντας την Εκκλησία γιορτή! Με πίστη στην χάρη του Θεού, αντίσταση και αγώνα που τον μοιραζόμαστε με όσους θέλουν και μπορούν!